

MELDING OM HØRING – UTKAST TIL FORSKRIFT OM GODTGJØRELSE FOR NØDHJELP TIL DYR

Mattilsynet har laget et utkast til forskrift om godtgjørelse for nødhjelp til dyr. Utkastet sendes nå på høring.

Forslaget gjelder godtgjørelse til veterinærer og annet dyrehelsepersonell ved manglende betaling for nødhjelp til eide dyr i henhold til dyrehelsepersonelloven § 14, utført hjelp til eierløse eller ville dyr i henhold til dyrevelferdslovens § 4 om hjelpeplikt.

Godtgjørelsen standardiseres gjennom enkle og moderate satser. Det foreslås krav om dokumentasjon og søknadsfrist. Enkeltvedtak om godtgjørelse fattes av distriktskontorene etter søknad i hvert enkelt tilfelle.

Forskriftsutkastet og høringsbrev er lagt ut på www.mattilsynet.no/regelverksutvikling/horinger. Enhver som ønsker det, har anledning til å gi høringssvar.

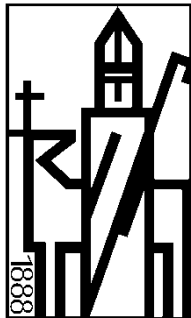
Høringssvarene merkes med saksnummer 2010/179885 og sendes til Mattilsynet, Hovedkontoret, Felles postmottak, Postboks 383, 2381 Brumunddal, eller som e-post til postmottak@mattilsynet.no innen 26. april 2011.

Kontaktperson: Seniorrådgiver Bjørnar Stavenes, telefon 23 21 65 11

Lenker til [dyrehelsepersonelloven § 14](#) og [dyrevelferdsloven § 4](#)

*****

Den norske veterinærforening har, sammen med Norsk Huskattforening og Norske Rasekattklubbers Riksforbund i forbindelse med høringen, sendt dette brevet til Landbruks- og matdepartementet:

Den norske veterinærforening

Den norske veterinærforening, postboks 6781, St. Olavs plass, 0130 Oslo
Norsk Kennel Klub, postboks 163, Bryn, 0611 Oslo
Norske Rasekattklubbers Riksforbund, Pancoveien 22 a, 1624 Gressvik
Norsk Huskattforening, Ragnhild Schibbys vei 36, 0968 Oslo

Oslo, 10. mars 2011

Journalnr.:220/11/EB/Arkivnr.: 0.150

Landbruks- og matdepartementet
Landbruks- og matminister Lars Peder Brekk
Postboks 8007 Dep.
0030 Oslo
postmottak@lmd.dep.no

Utkast til forskrift om godtgjørelse for nødhjelp til dyr

Den norske veterinærforening (DNV), Norsk Kennel Klub (NKK), Norske Rasekattklubbers Riksforbund (NRR) og Norsk Huskattforening (NHF) har mottatt til høringsuttalelse *Utkast til forskrift om godtgjørelse for nødhjelp til dyr*.

Vi er fornøyd med at Mattilsynet nå har startet arbeid med å få på plass helhetlige og enhetlige opplegg for slik godtgjøring i hele landet.

Vi er imidlertid sterkt bekymret for at forskriften, hvis den gjennomføres i sin nåværende form, vil gi vesentlig dårligere dyrevelferd for skadde og hjelpeløse dyr som ikke har kjent eier.

Dyrevelferdsloven § 4, 2. ledd slår fast at *”Dersom det er åpenbart at dyret ikke kan leve eller bli friskt, kan den som påtreffer dyret avlive det med det samme. Dyr fra dyrehold og storvilt skal ikke avlives i henhold til denne bestemmelse dersom det lar seg gjøre å få tak i eier, veterinær eller politiet innen rimelig tid.”*

Staten har til nå vært garantist for et passende beløp til dekning av undersøkelse og behandling inntil det har lyktes å få tak i eier. Ut fra høringsnotatet kan det se ut til at myndighetene i fremtiden ønsker å begrense sitt ansvar til å dekke avlivningskostnader, og at dette skal anses som fullgod nødhjelp.

For de dyr som åpenbart har en eier, men hvor det kan ta noe tid å identifisere denne, vil da statens garantiordning ikke dekke nødvendige kostnader til oppstalling, pleie og stell inntil eier er identifisert. Konsekvensen av dette er at dyr vil bli avlivet uten at det er nødvendig, og uten at eier rekker å bli kontaktet og selv kan ta stilling til behandlingsvalg.

Dette strider slik vi ser det både mot allmenne oppfatninger blant publikum, og mot dyreeieres og veterinærers faglige, etiske og moralske forpliktelser.

Vi håper ikke dette er en villet politikk fra norske myndigheter i dyrevernsprospørsmål, og regner med at dette vil bli endret når forskriften får sin endelige utforming.

Med vennlig hilsen

Den norske veterinærforening
Hans Petter Bugge (sign)
Generalsekretær

Norsk Huskattforening
Bodil Eikeset (sign)
Leder

Norsk Kennel Klub
Riksforbund
Espen Engh (sign)
Administrerende direktør

Norske Rasekattklubb
Kari-Anne Lund (sign)
Forbundssekretær

Kopi: Mattilsynet, postmottak@mattilsynet.no

*****

Norsk Huskattforening har sendt denne høringsuttalelsen til Mattilsynet:

Mattilsynet
Hovedkontoret
Felles postmottak
Postboks 383
2381 Brumunddal

Oslo, 25. mars 2011

HØRINGSSVAR TIL FORSKRIFT OM GODTGJØRELSE FOR NØDHJELP TIL DYR - saksnummer 2010/179885

Norsk Huskattforening viser til brev datert 26.01.2011 fra Mattilsynet vedrørende ovennevnte.

http://www.mattilsynet.no/regelverksutvikling/horinger/2011/h_ring__utkast_til__forskrift_om_godtgj_relse_for_n_dhjelp_til_dyr_86885

Forslaget gjelder godtgjørelse til dyrehelsepersonell ved manglende betaling for nødhjelp til eide dyr i henhold til dyrehelsepersonelloven § 14, og ved utført hjelp til eierløse eller ville dyr i henhold til dyrevelferdslovens § 4 om hjelpeplikt. Godtgjørelsen standardiseres gjennom enkle og moderate satser. Det foreslås krav om dokumentasjon og søknadsfrist. Enkeltvedtak om godtgjørelse fattes av distriktskontorene etter søknad i hvert enkelt tilfelle.

Norsk Huskattforening mener at utkastet til forskriften slik som den nå fremstår, er en oppfordring om å avlive syke og skadde dyr fremfor å behandle dem der dette er mulig. Vi begrunner dette med å peke på at den godtgjørelsen som er foreslått i forskriftsutkastet for nødhjelp til dyr, er så lav at det i realiteten ikke er rom for behandling av et nødstedt dyr men kun rom for avliving. Dette er i strid med nedennevnte paragrafer i dyrevelferdsloven:

§ 1. *Formål*

Formålet med loven er å fremme god dyrevelferd og respekt for dyr. Forskriften strider også mot intensjonene i stortings melding nr 12 (2002-2003) om dyrehold og dyrevelferd og er heller ikke i tråd med den alminnelige rettsoppfatning. Den strider også mot Dyrevelferdslovens § 3 om dyrs egenverdi:

§ 3. *Generelt om behandling av dyr*

Dyr har egenverdi uavhengig av den nytteverdien de måtte ha for mennesker. Dyr skal behandles godt og beskyttes mot fare for unødige påkjenninger og belastninger.

§ 4, 2. ledd slår fast at ”Dersom det er åpenbart at dyret ikke kan leve eller bli friskt, kan den som påtreffer dyret avlive det med det samme. Dyr fra dyrehold og storvilt skal ikke avlives i henhold til denne bestemmelse *dersom det lar seg gjøre å få tak i eier, veterinær eller politiet innen rimelig tid.*”

Til forskriftsutkastets §5 Passende refusjon:

Beløpet kr 750 med diverse tillegg er så lavt at det avgrenser refusjonsordningen til å gjelde kun avliving. Kun avliving er en innskrenkning av Dyrehelsepersonelloven § 14. En forskrift kan aldri innskrenke selve loven. Dersom forskriften bare skal gjelde avliving må Mattilsynet i tillegg etablere et system for refusjon som gjelder behandling og andre utgifter knyttet til Dyrevelferdsloven § 4 Hjelpeplikt.

Norsk Huskattforening mener at med det lave beløp som er foreslått til nødhjelp, vil forskriften slik den nå fremstår, ikke gi den nødvendige hjelp og dyrevelferd for skadde og hjelpeløse dyr som ikke har kjent eier. Det lave beløpet vil heller ikke kunne dekke nødvendige kostnader til oppstalling, pleie og behandling for de dyr som har ein eier, men der det kan ta tid å finne eier. Resultatet av dette kan bli at dyret unødvendig blir avlivet før man får tak i eier som selv kan bestemme valg av behandling.

Stortinget bestemte i den tidligere dyrevernsloven at hjelp til nødstedte dyr skulle inkludere behandling for å bli frisk igjen. Staten har til nå stort sett oppfylt dette.

Det er trist dersom den nye dyrevelferdsloven i sin forskrift skal innskrenke nødhjelpen til kun å gjelde avliving. Dyrevelferdsloven fremstår dermed ikke som lovet var at den skulle bli en forbedret utgave av utgave av den tidligere dyrevernavloven.

Forskriftsutkastet i sin nåværende form strider mot folks alminnelige oppfatning om hva hjelp til dyr skal innbefatte fra veterinærer og det statlige dyrevernavnet.

Vi håper derfor at forskriften endres, slik at refusjonsbeløpet for nødvendig hjelp blir høyt nok til å kunne yte den nødvendige behandling av dyret for at det kan bli bra igjen.

Med vennlig hilsen

Bodil Eikeset

Leder Norsk Huskattforening <http://norskhuskattforening.net>

Ragnhild Schibbyes vei 36

0968 Oslo

E-post: beikeset@getmail.no

Telefon: 22 10 93 54

*****

Stortingsrepresentant Torgeir Trædal stilte i stortinget statsråd Lars Peder Brekk spørsmål om nødhjelp til dyr. Statsråden svarte med at beløpet kr 750 var tilstrekkelig. Han nevnte imidlertid ikke at hittil har ordningen vært praktisert i henhold til den tidligere dyrevernavloven som stilte nødvendig beløp til rådighet for også å kunne innbefatte nødvendig behandling. Stortingets intensjon i den tidligere dyrevernavloven var tydelig på at det skulle gis hjelp til behandling og ikke kun avliving.

LANDBRUKS-OG MATDEPARTEMENT

Statsråden

Postadresse: Postboks 8007 Dep, 0030 Oslo

Kontoradresse: Akersgt. 59 Telefon: 22 24 91 01 Telefaks: 22 24 95 95

Org. nr.: 972 417 874

Stortinget

Ekspedisjonskontoret

Karl Johans gate 22

0026 OSLO

Deres ref

Vår ref Dato

201100209-/MBB 16.02. 2011

Svar på skriftlig spørsmål nr. 869 fra representanten Torgeir Trældal

Representanten Torgeir Trældal stiller følgende spørsmål:

"Mattilsynet har på vegne av Landbruksdepartementet sendt ut et nytt utkast på høring til hvor mye statens utgifter til skadde ville dyr eller dyr med ukjent eier. Mattilsynet ønsker å endre forskriften om godtgjørelse for nødhjelp til dyr. Mener Statsråden at dette er rette veien å gå for å få en tilfredsstillende dyrevelferd, og kan Statsråden garantere at dette vil føre til en bedre dyrevelferd enn hva som er i dag?"

Den nye dyrevelferdsloven viderefører hjelpeplikten for enhver som påtreffer et sykt, skadet eller hjelpeløst dyr, og retten til dekning av nødvendige utgifter. Hjelpeplikten kan oppfylles ved å bringe dyret til veterinær.

Dyrehelsepersonelloven gir veterinæren rett til en "passende godtgjørelse" for nødhjelp til dyr som han ikke får betalt for. Øyeblikkelig hjelp må være påtrengende nødvendig for at retten til godtgjørelse inntreffer når noen bringer dyret til veterinæren. Ordningen bidrar til at flere dyr får forsvarlig hjelp og at dyrevelferden dermed bedres.

Dyrehelsepersonelloven har imidlertid ingen nærmere regler om utmålingen av godtgjørelsen, og det har manglet en hjemmel for å forskriftsregulere ordningen eller dekke veterinærens utlegg direkte. Utbetaling av utleggene direkte til veterinæren etter krav har imidlertid vært fast forvaltningspraksis siden 80-tallet, men uten nærmere veiledning om godtgjøringens størrelse. Da den nye dyrevelferdsloven trådte i kraft 01.01.2010, fikk dyrehelsepersonelloven en hjemmel for å forskriftsregulere godtgjørelsen. Jeg mener det er behov for en slik forskrift for å få en mer forutsigbar og rettferdig behandling av krav om godtgjørelse enn tilfellet har vært hittil.

Størrelsen på kravene og dokumentasjonen av behandlingsbehovet har variert betraktelig fra tilfelle til tilfelle og fra veterinær til veterinær. Uten nærmere regelverk har Mattilsynet måttet legge veterinærens krav til grunn i det enkelte tilfelle og samtidig forsøkt å gjennomføre en enhetlig praksis basert på et fornuftig skjønn. Det har imidlertid vist seg meget vanskelig å vurdere om et krav om godtgjørelse er "passende". Uten nærmere regler om dokumentasjon og utmåling av godtgjørelsen er det derfor risiko for forskjellsbehandling og misbruk av ordningen.

Mattilsynets samlede utbetalinger av godtgjørelse til veterinær for nødhjelp til eierløse dyr har økt kraftig de siste årene. Fra 2008 til 2009 økte utbetalingene

med 40%, og i 2010 utbetalte Mattilsynet 2,3 millioner kroner. Deler av økningen kan skyldes at flere dyr enn før får nødvendig hjelp. Ifølge Mattilsynets erfaring skyldes imidlertid mye av økningen at beløpene som kreves er blitt betydelig høyere.

For å få en mer forutsigbar og rettferdig ordning foreslås nå å forskriftsfeste godtgjørelsen med en standardisert grunnsats på kr 750 for veterinærens arbeid.

Beløpets størrelse er satt ut fra en gjennomsnittlig timepris på kr 1000 og en arbeidstid på 45 min, som vil dekke enkel undersøkelse og avlivning.

Veterinæren kan imidlertid velge behandling i stedet for avlivning hvis han mener det er dyrevelferdsmessig forsvarlig. I tillegg kan det søkes om ekstra godtgjørelse for nødvendig arbeid ut over en time, arbeid på kveld, natt og helg. Det kan også gis høyere godtgjørelse etter nærmere vurdering i helt spesielle tilfeller. Dekning av utgifter til legemidler, annet utstyr, reiser og moms kommer i tillegg.

Begrunnelsen for ordningen er at dyr skal få nødvendig veterinærhjelp for å avhjelpe akutt lidelse. Det har aldri vært intensjonen at enhver behandling, kanskje inkludert oppstalling og pleie, skal dekkes av det offentlige. Avlivning utført på forsvarlig måte er ikke i strid med dyrevelferdslovens bestemmelser. For eierløse dyr er tvert imot ofte avlivning den beste løsningen for å unngå unødvendig påkjenninger og belastninger (dyrevelferdsloven 3 3). Alternativet kan være en enkel behandling som gjør det dyrevelferdsmessig forsvarlig å slippe dyret fri igjen etter behandlingen.

Jeg mener på bakgrunn av dette at forslaget til ny forskrift er fornuftig og nødvendig. Dyrevelferden vil sikres minst like godt som før ved at folk kan yte lovpålagt hjelp til syke og skadde dyr, uten å risikere å bli sittende med veterinærregningen. Forskriften vil bety forutsigbarhet for veterinærene og Mattilsynet. Enklere saksbehandling hos Mattilsynet vil frigjøre tid til annet dyrevelferdsarbeid. Størrelsen på godtgjørelsen gir en indikasjon på hvilket tidsforbruk Mattilsynet mener kan være nødvendig for å ivareta forsvarlig dyrevelferd.

Både beløpets størrelse og andre bestemmelser i forskriftsforslaget kan komme til å bli justert på bakgrunn av høringsuttalelsene.

Med hilsen
Lars Peder Brekk